

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.— cl. III Lei 3000.— Particulari Lei 7000.— Autorități și străinătate Lei 15.000.— De sprijin Lei 20.000.—

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor

un cm.² 20 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiile

se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

O sută de ani dela moartea episcopului VASILE MOGA

În 17 Oct. st. v. 1845 a trecut la cele veșnice episcopul Vasile Moga, cel dintâi episcop în seria arhierilor naționali români după unirea din 1700. A fost o vreme destul de lungă, în care acest episcop a fost considerat un om șters, trândav, neglijent și slab, sub a cărui cărmuire Biserica ortodoxă din Transilvania a tănjit într-o stare deplorabilă. Această caracterizare i-a făcut-o mai întâi Dr. Ilarion Pușcariu, care fiind rob de personalitatea excepțională a mitropolitului Șaguna, a crezut că face acestuia un bun serviciu, întorcându-se pe antecesorul lui, Pușcariu își întemeiază afirmațiile pe «spusele» unui candidat de preot, care le «auzise» dela moșul său.

Influințat de aceste afirmații au venit apoi și alți istorici pronunțând sentințe categorice de condamnare asupra lui V. Moga, fără să-și dea osteneala să verifice adevărul. Mai ales N. Iorga îl invinovește că a provocat toate nenorocirile unei țări și ale unui neam. Iar Gheorghe Bogdan Duică face pe V. Moga deadreptul criminal. Se știe doar că și unul și celălalt erau oameni impulsivi și cu toate că au fost personalități marcante în viața neamului nostru, n'au fost călăuziți în activitatea lor întotdeauna de discernământul necesar în judecarea evenimentelor istorice.

Iată de pildă prof. Bogdan Duică, venit în 1919 la Cluj cu aversiune pronunțată față de noua episcopie ortodoxă română dela Cluj și cu planul mărturisit pe față de a distrage prestigiul episcopului N. Ivan, a fost ușor capacitat de noi c'ar face cel mai rău serviciu Bisericii noastre și la moment s'a schimbat, devenind unul din cei mai devotați colaboratori ai Consistoriului nostru dela Cluj.

Iperzelul detractorilor lui Vasile Moga se explică prin faptul că activitatea lui a fost cântărită în cumpăna evenimentelor radical schimbate mai târziu și sub prisma personalității lui Șaguna. Judecata dreaptă însă nu poate trece peste cadrele vremii în care a trăit și a activat un om pus în fruntea treburilor obștești și în cuprinsul acestor cadre trebuie cumpănite faptele lui.

Cadrele vremii în care a trăit V. Moga îl prezintă în altă lumină, cu totul oșebită și favorabilă, dovădindu-l ca un arhieriu care s'a interesat de toate manifestările de viață ale poporului românesc, a fost un bun ortodox, un naționalist intransigent și în toată activitatea sa s'a trudit să ridice Biserica și neamul românesc la o stare demnă de sacrificiile mari ce le făcuse în cursul vremilor trecute.

Când și-a ocupat Vasile Moga scaunul de episcop, situația Bisericii sale și a poporului românesc era ex-

trem de grea. Chiar dela început s'a isbit de multe «nefarii», cum spune Petru Maior, nu numai din partea străinilor, dar chiar și din partea unor bărbați de ai noștri, cari pândiseră scaunul de episcop, cum au fost de pildă George Haines, Gh. Lazăr, N. Joanovici, N. Huțovici și N. Panovici. De altă parte erau Sărbii lui Stratimirovici dela Carloviț, adversitățile guvernului dela Cluj, ale Curții din Viena și mai ales ale jezuiților catolici, cari întrebunțau cele mai volnice mijloace pentru cucerirea Românilor pe seama catolicismului.

Preoții ortodocși persecutați pe toate căile decăzuseră dela ordine și disciplină. Tinerii se furișau în România ca să se hirotonească fără cuvenita pregătire. Preoții din Banat căzuseră în mâinile ieraniei dela Carloviț, care îi considera «iobagi bisericesti». Toți preoții erau forțați la robote, trăind alături de credincioșii lor din stole și lucrarea pământului și duceau o viață jalnică. Iar pe lângă umilința și sărăcia istovitoare a Bisericii, Curtea din Viena pune lui V. Moga plocon vestitele 19 puncte pentru ca să-l umilească cu totul și să-i zădărnicească orice posibilitate de a scoate Biserica sa din sclăvia trecutului.

Iar după ce episcopul și-a ocupat scaunul vlădicesc năpăstuirile au continuat. Guvernul din Cluj îi pune în coastă comisari vajnici, cari să-i controleze toți pașii, «solgăbirale» se amestecau și dispuneau în chestiunea întregirii parohiilor vacante, Curtea din Viena îl șicana mereu cu porunci să introducă în seminar limba maghiară și germană și să nu îndrăznească a se opune propagandei catolice. Sășii îi făceau mizerii mai ales pentru pretențiunile episcopului la morile din Sebeș pe seama Românilor, catolicii și episcopia Blajului lucrau din răspuseri ca să-l dărâme pe episcop și Biserica lui.

Dar Vasile Moga a știut să se strecoare prin toate sărmele ghimpate ale atator adversități, să înfrunte cu curaj adeseori poruncile mai înalte și cu multă tenacitate și iscusință să le birue pe toate. Din mulțimea de acte descoperite în dosul altarelor bisericilor noastre și adăpostite acum în muzeul episcopiei dela Cluj s'a putut reconstitui în mare măsură realitatea și adevărul asupra activității acestui episcop. Viața lui întreagă a fost frământată de lupte grele împreunate cu multe nevoi. Dar a luptat cu «răvnă fierbinte» ca să le birue pe toate.

S'a trudit neconținut să ridice clerul său la o situație mai compatibilă cu rolul lui, a obligat pe preoți să predice mereu, a ridicat seminarul dându-i o organizație mai corăspun-

zătoare scopului său, a tipărit cărți bisericesti, a exoperat o mulțime de danii pentru fonduri bisericesti, a dojenit și pedepsit asupra pe cei neglijenți. A reglementat situația școlilor confesionale, obligând pe preoți să ridice școli unde nu erau și să catehizeze. A dat acestor școli un caracter pronunțat naționalist, pentru care fapt guvernul i-a retras dreptul de a le inspecta.

A sprijinit toate manifestările culturale românești, a răspândit gazetele și revistele românești, a ajutat mulți tineri de banii lui trimițându-i la universități în străinătate, a făcut multe descinderi în parohii eludând sub diferite pretexte pe comisarii guvernului, a făcut memorii la guvern și la Curtea din Viena, precum și drumuri la Viena, pentru revindicarea drepturilor pe seama neamului românesc. A dus o luptă aprigă cu catolicii și mai ales cu Sașii din Sebeș pentru apărarea drepturilor Bisericii sale și a căutat și isbit de multe ori să calce dispozițiile umilitoare ale celor 19 puncte.

Petru Maior, Gh. Barițiu, N. Popa și însuși Șaguna l-au apreciat ca un om cu multă răvnă, un arhieriu evlavios, zelos și luptător intransigent pentru binele Bisericii și al neamului său. La moartea sa a lăsat Bisericii sale o avere destul de respectabilă în vremea aceea, în câteva edificii în Sibiu, o livadă la Turda și mai multe fonduri și fundații în bani pentru nevoile Bisericii.

Reabilitându-i memoria, Biserica noastră îi aduce și cu prilejul celor o sută de ani dela săvârșirea sa din viață, prinosul ei de cinstire și recunoștință pentru sacrificiile ce le-a făcut în slujba Bisericii și a neamului nostru.

Dr. SEB. STANCA

Colecta pentru orfelinat

La Consiliul nostru arhiepiscopesc au început să sosească rapoartele oficiilor parohiale cu rezultatele colectei pentru orfelinat.

În fruntea listei se află parohia protopopească Zărnești, cu frumoasa sumă de 450.000 Lei. Aducem și pe această cale, laude păr. protopop V. Stoicanca și colaboratorilor P. C. Sale și mulțămim dărniciilor credincioși zărneșteni, pentru dragostea caldă cu care au îmbrățșat marea cauză a ocrotirii orfanilor neamului nostru.

Arhiepiscopia noastră are și alte parohii fruntașe și cu credincioși buni, cari suntem siguri că nu se vor lăsa mai pe jos de parohia Zărnești.

De altfel și din parohii mici și sărace primim rezultate apreciable, ceea ce dovedește cât de înțelegătoare a suferinței e inima credincioșilor noștri și cât de jertfitoare pentru alinarea ei. Dumnezeu să răsplătească tuturor.

Nr. 10.469/1945 Școl.

AVIZ

Către P. C. Protopopi și C. Preoți din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu, cari sunt membri ai Institutului General de Asigurare, Credit, Economie și Asistență al Funcționarilor și Pensionarilor Publici.

Institutul General de Asigurare, Economie și Asistență al Funcționarilor și Pensionarilor Publici, aduce la cunoștință membrilor săi, că termenul de 1 Septembrie 1945, fixat prin circulara cu Nr. 3365/1945 din 31 Iulie, privind depunerea de cereri în vederea obținerii unui ajutor pentru plata taxelor școlare pe anul 1945/1946, se prelungește.

Institutul General de Asigurare reamintește că pentru anul școlar 1945/46 va suporta jumătate din plata taxelor școlare, pentru toți elevii și elevetele de curs secundar, cari frecventează școlile de Stat, licee teoretice sau comerciale, gimnazii, școli normale, profesionale, de meserii și seminarii, fil și țice de funcționari publici până la gradul de șef de secție inclusiv și cari au absolvit clasa în anul 1944/45, cu o medie începând dela 7-50.

Asemenea vor beneficia de acest ajutor și părinții al căror copii au absolvit în anul 1944/45 cursul primar cu o medie dela 7-50 în sus și cari urmează a fi înscriși pentru 1945/46, la liceu sau orice alte școli de specialitate.

Pentru ca toți cei îndrituiți, adevărați funcționari publici de Stat, Județ sau Comună, membri ai acestui Institut, până la gradul de șef de secție, inclusiv gradațiile, sau toți acei cu grade echivalente, conform tabelelor Codului funcționarilor publici, cu salarii corespunzătoare gradului de șef de secție cu gradații, să poată beneficia de ajutorul pus la dispoziția lor de Institut pe anul școlar 1945/46, urmează a se adresa direct Institutului cu o cerere întocmită în acest sens.

Fiecare cerere va fi însoțită de o adeverință eliberată de Direcțiunea școlii respective, care va cuprinde media elevului și costul taxelor de frecvență — lăra internat și semi-internat — stabilite de comitetul școlar pe anul 1945/46.

Această adeverință va trebui să fie supusă spre vizare autorității unde părințele prestează serviciul și în afară de certificarea calității de membru al Institutului, gradului și salariului acestuia, ea va mai cuprinde starea materială a funcționarilor, numărul copiilor și mențiunea de câți din ei urmează cursuri școlare și care anume.

Cererile vor fi înaintate Institutului General de asigurare — Direcțiunea asistenței, Calea Victoriei Nr. 121 — însoțite de actele sus arătate, până cel mai târziu la 25 Septembrie a. c. și ele vor fi supuse spre aprobarea Consiliului de administrație.

Cererile depuse până astăzi și care din diferite motive nu au fost prevăzute cu toate aceste nu se cunosc datele statistice necesare, Consiliul de administrație a aprobat ca această asistență culturală să se limiteze la suma de Lei 100 milioane pentru anul școlar 1946/46, astfel că cererile vor fi rezolvate în raport cu greutățile familiare ale funcționarului.

Sibiu, 13 Octombrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Congresul preoților

În zilele de 16 și 17 Octombrie a. c. a avut loc la București, *Congresul general al preoților ortodocși și al slujitorilor tuturor cultelor din România.*

Lucrările congresului au început cu un Te-Deum oficiat în biserica Patriarhiei, la care au luat parte și membrii guvernului în frunte cu dl. Dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri.

Din biserica Patriarhiei congresiștii au trecut în sala Parlamentului, unde au avut loc lucrările congresului.

În loja ministerială au avut loc: dl. Dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri și d. n. miniștri: general Vasiliu Rășcanu, Mihail Ralea, Nicolau, Teohari Georgescu, R. Zăroni, Dr. Bagdasar, Anton Alexandrescu, general Em. Ionescu, Vântu, Oeriu, Păvulescu și general Dombrowschi, primarul general al Capitalei.

Apoi în imnurile cântate de preoți își face intrarea I. P. Sfinția Sa Nicodim, patriarhul României, însoțit de P. C. Sa Pr. C. Burducea, ministrul Cultelor, I. P. S. Sa Nicolae, mitropolitul Ardealului, I. P. S. Sa mitropolitul Efreim, P. S. Sa Iosif al Argeșului, P. S. Sa Antim al Buzăului, P. S. Sa Atanasie Bărlădeanu și P. S. Sa Emilian Antal.

Luând cuvântul, I. P. S. Sa Nicodim binecuvintează congresul și-i face urarea de a vedea «instaurată în lume iubirea de Dumnezeu și iubirea de oameni și prin aceasta instaurată pacea și fericirea».

După ce s'a dat citire prezidiumului activ al congresului, P. C. Sa Păr. C. Burducea, ministrul Cultelor, rostește cuvântul de deschidere a congresului, salutând pe congresiști cu cuvintele: «Bine-ați venit în numele Domnului» și cerând dela congres «realizări imediate și practice». Definiște apoi rostul congresului și declară următoarele cu privire la colaborarea dintre Stat și Biserică: «Statul Român are în Biserică țării un colaborator prețios, pe care sunt sigur că-l va aprecia la justa lui valoare. Îndrăznesc să spun chiar un colaborator necesar, pentru că Biserica românească e mai veche decât Statul și pentru că ea dirijează sufletul poporului, adică armătura cea mai puternică a Statului. Astăzi această colaborare dintre Stat și Biserică vine dela sine, în chip firesc, pentru că Guvernul e al poporului, Biserica e a poporului și toate trei ale lui Dumnezeu».

Urcând la tribună, ia cuvântul dl. Dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri, făcând un amplu expozeu, plin de sinceritate și de modestie. Din acest important expozeu, reținem în special următoarele:

„Țin să subliniez că în acest sobor cuvântările noastre vor fi în esență o spovedanie.

Nu vom ascunde nimic, nu vom închide nimic din resortul inimei și minții noastre, fiindcă prea este necesar ca să vorbim deschis, ca să ajungem la hotărâri care ne vor convinge pe toți de marea necesitate ca în această țară, ca și pretutindeni în toate țările, de pe tot globul, dragostea de oameni și iubirea de pace să sălășluiească în suflete (aplauze).

Am datoria să mă prezint în fața acestui Congres al preoților, al tuturor slujitorilor bisericilor din această țară, în calitate, mai întâi, de ortodox (aplauze prelungite).

Eu sunt fiu din familie preotească (aplauze puternice), care de secole servește la aceeași umilă biserică ortodoxă, dintr-o comună de pe malurile Streului.

Am crescut sub dangăt de clopot, la miros de busuioc și cunosoc gustul prescurei (vii aplauze).

Sunt și azi poate cel mai vechi deputat al Sinodului Metropolitan din Ardeal, al Congresului Național Bisericesc (aplauze). De treizeci și cinci de ani deșin toate funcțiunile pe care un mirean le poate deține în Biserica noastră ortodoxă (aplauze).

Sunt un permanent militant — și martori îmi sunt contemporanii ca și generația mai tânără, care au asistat la frământările noastre din Sinoadele Ardealului, unde se concentra odată tot ce era luptă pentru libertatea unui popor sugrumat (aplauze); niciodată, sub nicio împrejurare, nu am lipsit dela această luptă, din cadrele Bisericii noastre săguniene (aplauze).

Era deci o necesitate, o datorie a mea, ca să fiu de față în aceste clipe (aplauze).

Dar mai am și calitatea de cetățean al acestei țări, de cetățean al României și fiecare cetățean are datoria sfântă să fie astăzi aici, prezent cu sufletul (aplauze).

Toate cultele acestei țări fiind reprezentate astăzi aici, aceasta înseamnă că reprezentați pe toți fiii acestei țări, pe toți cetățenii ei, care asistă din depărtări sau de mai aproape la acest admirabil tablou al acestei săli, care cuprinde pentru întâia oară în istoria Statului nostru, toate cultele la un loc (aplauze).

Și am calitatea care îmi impune datoria de a fi de față, calitatea de Șef al Guvernului acestei țări (aplauze puternice).

Acest Guvern, prin natura lucrurilor, trebuia să fie de față aici.

Această datorie a noastră de a fi de față în aceste diferite calități ne dă însă și drepturi; — fiindcă nu sunt datorii fără drepturi, după cum nu sunt drepturi fără datorii; — ne dă dreptul de a apela la toți membrii acestui Congres ca să muncească în decursul dezbaterilor cari vor urma, cu gândul de a ne ajuta pe noi Guvernul în opera noastră grea de a refăce depe urma ruinelor războiului o țară puternică, bună Mamă a tuturor fiilor ei» (aplauze).

Vorbind de problema Ardealului, dsa a declarat: «Noi vrem ca aceste granițe ale Ardealului stabilite acum să rămână veșnice».

După ce și-a mărturisit fără rezervă întreg crezul său politic, dl. Dr. Petru Groza face apel la colaborarea tuturor bisericilor din țară și încheie cu citirea următoarei deciziuni de revenire asupra epurării întregului personal clerical:

„Noi, ministru subsecretar de stat la Departamentul Cultelor, decidem:

ART. 1. — Se revine asupra deciziilor Nr. ... urmând ca întregul personal clerical, care fusese îndepărtat din serviciu, pe baza legii pentru purificarea aparatului de Stat, să fie repus în drepturile sale pe data când a fost epurat, excepție făcând preoții cari au părăsit țara și care până în prezent nu s'au întors la posturile lor.

ART. 2. — Dl. Director General al Cultelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei decizii, fără întârziere».

Se dă apoi citire scrisorii trimise Congresului de către dl. profesor P. Constantinescu-Iași, ministrul Propagandei, din care desprindem următoarele: «Biserica, în activitatea ei sinceră, prin slujitorii ei, nu poate să fie decât alături de interesele poporului, — care formează și masa mare a credincioșilor, și... practica învățăturilor Bisericii, nu poate fi decât tot pe aceeași linie cu principiile mari democratice...»

Invitat să ia cuvântul, I. P. Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae a rostit următoarea substanțială cuvântare:

Inalt Prea Sfințite,
Domnule Prim Ministru,
Domnilor Miniștri,
Prea Cuc. Părinți și Frați,

Nu aveam de gând să vorbesc, dar din partea celor cari au aranjat acest atât de impunător Congres, am fost invitat aici ca să iau și eu cuvântul. Vă rog, prin urmare, să fiți îngăduitori față de improvisația mea, dar știți cuvântul sf. Scripturii că noi trebuie să fim gata în orice moment a da răspuns despre credința noastră (aplauze).

Biserica creștină este supusă desigur împrejurărilor vremii, însă în substanța ei divină ea rămâne identică cu ea însăși în toată vremea. Știe să se păstreze ca ceea ce este, asimilându-și însă curentele care se ivesc în societatea omenască. Știți ce face apa mării: Ea primește ape din diferite râuri și de diferite culori, dar pe toate aceste ape le asimilează în cuprinsul ei. (aplauze). Tot astfel și Biserica a știut să-și asimileze în decursul veacurilor — în cuprinsul ei de adâncuri de adevăr — toate impresiile, curentele și ideile vremii. Nici când nu s'a simțit streină în mijlocul lor. Nici noi nu ne simțim streini față de curentele de idei ce se încrucișează în vremurile noastre. (aplauze).

Stăm cu fruntea ridicată în fața vremurilor de azi. N'avem conștiința pătată cu nici o vină și n'avem să ne temem de judecata contemporană. Pentru că Biserica a fost în tot trecutul nostru „mama poporului românesc”, cum a numit-o marele poet Eminescu. Ea l-a legănat în copilăria lui și l-a obladuit până ce și-a format caracterul etnic, cu care s'a înfățișat pe arena istoriei (aplauze).

Iar noi slujitorii la altarul ei nu ne-am constituit într-o tagmă privilegiată și cu interese egoiste deosebite de interesele poporului pe care l-am păstorit. N'am stat noi sute de ani alături de țărani iobagi, luminându-i și ținându-le trează nădejdea într'un viitor mai bun?

Dl. președinte în atât de intimă și pătrunzătoare d-sale cuvântare, a amintit și de închișiți, gândindu-se desigur la alții. Căci Biserica noastră nu și-a luat rolul astronomic să spună: Se învârteste soarele în jurul pământului ori pământul în jurul soarelui. Nici n'a ars pe ruguri știința nimănui. N'am fost noi în toată bună vremea propovăduitorii dragostei creștine?!

Ași întreba pe reprezentanții celorlalte culte, cari sunt de față în acest congres: Există vreun caz în istoria acestei Biserici când ea să fi ridicat vreă mână dușmană asupra altor neamuri?, să fi voit să răpească de pe buzele cuiva limba mamei sale?, să fi atentat la credința din sufletul altora? Nu ne simțim conștiința împovărată cu nimic din toate acestea. Fără a supăra pe alții, adăugăm: De-ar avea și ei conștiința tot așa de împăcată în privința aceasta, cum este a noastră (vii aplauze).

Astăzi ne simțim conștiința apăsată cu o mare răspundere pentru neamul nostru, pentru sufletul lui și pentru viitorul lui. În centrul misiunii noastre se găsește mântuirea sufletului și toate tărâmurile vieții, toți factorii și toate condițiile ei, înțelegem să le aducem în legătură cu mântuirea sufletelor individuale și a sufletului mare și scump al ne-

mului nostru. Și în misiunea aceasta noi nu putem fi înlocuiți prin nimeni și prin nimic de pe lume (aplauze puternice).

Ați subliniat prin aplauze cuvântul ce l-am spus, dar el nu însemnează o mândrie ci o răspundere. Dacă nu poți fi înlocuit cu nimic, atunci cu atât mai vădit trebuie să fii cu toată ființa ta devotat misiunii ce o ai (aplauze).

Se vorbește astăzi de democrație. Dar ce-am fost noi altceva decât străbătuți în toată ființa noastră, de simțăminte ce mai largi ce le putem cuprinde sub cuvântul democrație? Noi nu suntem democrați improvisați la porunca vremurilor noi, ci suntem democrați după tot trecutul nostru, prin toată tradiția noastră, prin toată ființa noastră, prin cele mai intime gânduri și simțăminte ale noastre, prin toată făptura sufletului nostru.

Reacționari, noi? A fi reacționar, înseamnă a dori să te întorci la un trecut și la privilegiile lui, pe care le-ai pierdut. Dar noi la ce să ne întoarcem? La o robie de o mie de ani? Noi nu putem fi reacționari, fiindcă pur și simplu n'avem la ce ne întoarce (aplauze puternice).

Dl. președinte al consiliului a vorbit în legătură cu această tradiție democratică a preoțimii noastre, din mijlocul căreia s'a ridicat. Și a amintit de progresele vremii noastre până la radio și la bomba atomică. Noi suntem bucuroși de aceste progrese ale tehnicii și civilizației epocii noastre. Ne simțim în mijlocul progreselor civilizației de azi. Credința noastră creștină de parte de a ne pune piedici în această atitudine față de progres, ea mai vădit ne îndrumă pe calea progresului. Mântuitorul a zis: „Ați auzit că s'a zis celor de demult... iar eu zic vouă...” și atunci prin cuvântul ce-l rostia, proiecta o mare lumină de progres în viitor.

Noi ne iubim Patria, ne iubim Neamul (aplauze). Prin această iubire justificăm prezența noastră pe pământul acestei țări și în mijlocul Neamului pe care îl păstorim. Suntem gata să aducem în munca noastră tot devotamentul, stând într'ajutor conducătorilor acestei țări, ca să ne conducă, ca elemente de progres ce suntem, spre cât mai mult bine, spre cât mai multă fericire, cum spunea Inalt Prea Sfințitul, spre un cât mai nelimitat, mai bun și mai spornic progres (aplauze).

Ne gândim cu drag la ziua de 23 August 1944 și mulțumim în primul rând Providenței divine că ne-a întors de pe drumul care ducea la prăpastie. Ne-a întors pe drumul adevăratului destin al Neamului nostru și în gândul acesta noi însoțim cu simțăminte de profundă mulțumită și recunoștință fapta de curaj a înțeleptului și iubitului nostru Rege, Mihai I (aplauze puternice).

Mulțumim tuturor bărbaților din sânul Neamului nostru care l-au ajutat la această întoarcere. Suntem apoi profund mulțumitori și recunoscători, și spun — sunt convins — din adâncul simțirii slujitorilor altarelor, marilor noștri Aliați, pentru că ne-au dat mână de ajutor să facem această întoarcere pe drumul binelui și al progresului (aplauze).

În deosebi ca păstor al Bisericii din Ardeal, mă simt dator să dau expresie simțămintelor noastre de mulțumire, recunoștință și admirație față de vecina noastră dela Răsărit: Uniunea Sovietică (aplauze), față de glorioasa ei armată, pentru că ne-a

stat într'ajutor, desrobind jumătatea de sus a Ardealului nostru, care astăzi ne aparține întreg, nedespărțit și bun e Dumnezeu, pentru vecii vecilor. (aplauze).

Noi, din mijlocul tuturor greutăților vremii, privim cu încredere viitorul Neamului și această încredere în viitor și în puterea de viață a Neamului nostru, să o propovăduim, dragii mei, în toate sufletele românești, în sufletul poporului nostru, popor conștient de destinul său în lume, popor care nu-și neagă tradițiile sale de viață, tradiții cari l-au sprijinit într'un lung trecut și care, sprijinindu-l astăzi, îi servesc ca puncte de sprijin pentru progresul pe care trebuie să-l realizeze. (aplauze).

Văd cu bucurie că la această întrunire participă reprezentanții ai tuturor celorlalte culte din Țară. Însoțim cu simțăminte creștinești această primă întrunire a noastră și sunt convins că dacă toți vom asculta de preceptele credinței noastre, ne vom găsi alături în frăție și în iubire, lucrând fiecare în resortul lui, pentru binele și prosperitatea tuturor (aplauze).

Am folosit la o ocaziune o comparație, care pe urmă a fost repetată și de alții și pe care vreau să o reamintesc și acum. Închipuiți-vă mai mulți călători stând la poalele unui munte înalt și având ca țintă să se ridice pe culmea muntelui. Cât timp se găsesc încă la poalele muntelui privirile le sunt oprite de dealuri, de păduri, de o mulțime de obiecte cari le stau în cale. Cu cât înaintează însă mai mult spre vârful muntelui, cu atât ei se apropie mai mult unul de altul, iar când ajung la vârf își pot da mâna frățește, acoperindu-i același cer senin (aplauze).

Tocmai așa și noi reprezentanții sfintei noastre Biserici și ai tuturor celorlalte culte din Țară, în măsura în care vom fi străbătuți până în adâncul ființei noastre de preceptele sfinte, înalte, curate, ale credinței pe care o propovăduim, și în măsura în care vom înfăptui în mod practic în viața noastră și a Neamului nostru aceste precepte, în această măsură ne vom apropia, ne vom da mâna frățește, simțindu-ne uniți prin aceeași misiune, care ținde la mântuirea și la fericirea sufletului nostru (aplauze).

Mulțumesc celor care mi-au făcut invitarea să vorbesc și fraților voastre că m'ați ascultat.

Incheiu, rugând pe Cel de Sus să ne stea într'ajutor ca să putem urca cât mai mult pe piscul, spre idealul credinței noastre, spre binele Țării și al Neamului nostru. Amin. (vii aplauze).

A urmat apoi salutul delegaților Bisericilor vecine și al reprezentanților tuturor cultelor din Țară.

Sedința de dimineață s'a încheiat cu citirea telegramelor omagiale ce s'au trimis cu ocazia congresului.

În sedința de după masă s'au citit următoarele rapoarte:

1. P. C. Protoiereu Iliescu Gh.-Izvoarele, Secretar General la Culte: Legăturile Bisericii ortodoxe române cu celelalte Biserici ortodoxe și în deosebi cu Biserica ortodoxă din U. R. S. S.;

2. P. C. Pr. Dr. Gala Galaction, Prof. univ.: Incadrarea Clerului român în ordinea actuală;

3. P. C. Pr. Dr. Vasca-Bucovina: Biserica ortodoxă și celelalte culte.

La ora 21 a avut loc în sala Ateneului Român, un concert dat în onoarea congresiștilor de către corul Societății Române de Radiodifuziune.

Lucrările congresului au continuat Miercuri dim. la ora 9, cu citirea următoarelor rapoarte:

1. P. C. Pr. Prof. Dr. Marin Ionescu: Rolul Bisericii în refacerea țării;

2. P. C. Prof. Const. Minculescu: Biserica și învățământul religios;

3. P. C. Pr. Dr. Liviu Stan, Prof. univ.: Concepția religioasă și concepția dialectică;

4. Dl. Marin Predescu: Cântăreții bisericești.

Sedința de dimineață se termină cu citirea și votarea unei moțiuni.

În sedința de după masă, precedată de o consfătuire intimă a președinților de secție ai «Uniunii Preoților Democrați», P. C. Sa Păr. C. Burducea, ministrul Cultelor, și-a dezvoltat raportul: Organizarea și rolul «Uniunii Preoților Democrați», făcând istoricul acestei asociații și arătând programul ei de viitor.

A urmat apoi cuvântul dlui ministru R. Zăroni, care face apel către preoți să fie și azi alături de popor, alături de țărânie: «Dacă slujitorii Bisericilor au fost întotdeauna alături de cei păstoriți, în timpul transformărilor istorice, până în vremurile noastre, apoi noi, acei cari ne aflăm angajați în continuarea acestei lupte, facem apel la conducătorii spirituali ai poporului ca și pentru viitor să stea alături de popor, așa cum au stat și în trecut...»

Urmează citirea rapoartelor «U. P. D.» din țară, votarea statutului «U. P. D.» și alegerea comitetului central.

La orele 18 Păr. C. Burducea declară congresul închis și cere participanților a se deplasa în fața palatului patriarhal spre a face o manifestație I. P. S. Patriarh Nicodim.

La ora 8 seara a avut loc la restaurantul «Victoria», un banchet oferit de Ministerul Cultelor, participanților la congres.

Nr. 9895/1945

Notificare

Se aduce la cunoștința oficiilor protopopești și parohiale, că atelierul de lumânări de ceară al Arhiepiscopiei noastre, având acum un stoc suficient de materiale, poate să execute orice comenzi de lumânări de ceară, în condițiile stabilite prin ordinul nostru circular Nr. 8841/1945 din 18 Sept. 1945.

Sibiu, 19 Octombrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Arhiepiscopia ort. română de Alba-Iulia și Sibiu
Nr. 9671/1945 (33) 1-1

Publicațiune

În ziua de Marți, 6 Noembrie 1945, la ora 10, se va ține în cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45, licitație publică cu oferte închise, pentru vânzarea spre exploatare a 1400 arbori de stejar, reprezentând un volum de circa 749 mc. lemn de lucru, 410 mc. lemn de foc și 102 gramezi crăci, arbori cari se găsesc în parchetul Nr. 1 pe exercițiul 1945/1946 în pădurea „Tufari”, situată în hotarul comunei Cisnădie, județul Sibiu.

Garanția provizorie este de 390.000 Lei în numerar sau efecte de Stat.

Dacă prima licitație va fi fără rezultat, se va ține o nouă licitație în ziua de 17 Noembrie 1945, în același loc și la același oră.

Oferte telegrafice sau supra-oferte nu se primesc.

Actul de estimație împreună cu condițiile de licitație se pot vedea în cancelaria Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se dau zilnic informațiuni.

Sibiu, 9 Octombrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Preotul și lupta împotriva păcatului

Deunăzi, mi s'a prilejuit întâlnirea cu un tânăr frate preot, fost deodată cu mine nevoltor într'ale științei despre Dumnezeu, într'u pregătirea pentru îmbrățișarea înaltei misiuni sacerdotale. Tânărul părinte avea în glasul o vădită undă de tristețe: numai decât am dedus că în inima sa de preot sălășlău un păș' serios. Întrebându-l ce este, am ascultat spovada ce urmează: Frate dragă, cu adevărat, acum odată sunt măhnit. Sunt ca atare, dat fiind faptul că, cu toate bunele mele intențiuni, cărora mă străduiesc să le dau trup — vizând binele sufletesc al celor pe cari îi păstoresc, nu sunt înțelese de unii din enoriașii mei, — ceea ce spun și ceea ce fac ades mi se interpretează tocmai pe dos. Iată ce-am pățit Dumineca trecută: în cadrul sfintei Liturghii ce-am săvârșit, — la timpul ei, am ținut poporului din biserică o predică, în care am stăruit asupra frecventului nărav ce-l au oamenii de azi de a întrebuița în grăirile lor vorbe necreștinești, vorbe neplăcute lui Dumnezeu și am îndemnat la urmă pe ascultători să se nevoiască într'u cât mai simțită înduhovnicire a graiului lor, ca unii ce datori sunt în tot ce plinesc și vorbesc, să slăvească pe Dumnezeu (cf. 1 Cor. 10, 31). Vorbind, observai-am ici-colo câteva greșeluri zămbete și câteva semnificative atingeri cu cotul. Mi am zis: Nu face nimic, — dacă ar fi numai atât, n'ar fi cine știe ce. Dar, n'a fost numai atât. A fost ceva mai mult decât atât, fapt dela care mi se trage momentana măhnire: Cum au ieșit din biserică, pe drum către casele lor, oamenii — de sigur, nu toți, fără numai cei ce pe lângă urechi de auzit n'au avut și inimi să înțeleagă — au pârșes să grăiască dojenitor la adresa mea, contaminând întru grăirea la fel și pe alții cari n'au fost de față la predica ce-am ținut. Spusu-mi-a un martor că au vorbit cam astfel: Mă, de bună seamă c'o înebunit popa asta al nostru. Ce are de gând? Vrea să ne călugărească, să fim călugări, să fim ca sfinții, să fim ca ei la vorbă? Ce, nu suntem oameni, nu trăim în lume?! Facă bine să ne cam lase în pace, că de unde nu, în biserică piciorul nu mai punem... — Și, cam în felul acesta, frate dragă, am continuat și mai apoi să vorbească întreolaltă o seamă din parohienii mei. Predica și persoana mea deveniseră subiecte de predilecție în discuțiile lor. Să știi, dragă, că, cu adevărat, grea este slujba de preot, — își stăruiește mărturisirea măhnitul meu frate într'u har preoțesc. După ce i-am dat un cuvânt cuvânt de mângâiere și de îmbărbătare m'am despărțit de dânsul și m'am dus într'u ale mele.

Grea, într'adevăr, este slujba de preot. Împreună este această slujbă cu multe necazuri, cu izbirea de multe obstacole, întrucât ea deși nu-i din lume [cf. Ioan 15, 19], în lume se exercită. Ori „în lume necazuri veți avea” [Ioan 16, 33]. — zis-a Domnul sfinților Săi învățăcei și Apostoli; deci dar, la fel, zice-ne și nouă actualilor Săi învățăcei și preoți. Lumea, după spusa sfântului Apostol și evanghelist Ioan [Ep. I, 5 19], zace în cel rău sau — ceea ce-i același lucru — în păcat. O caracteristică a păcatului este următoarea: de iai atitudine contra lui, de-l ataci, nu se dă bătut cu una — cu două, rezistă și reacționează: li comandă din umbră și-i împrumută putere tatăl lui, diavolul, așa cum noi preoții, în primul rând, prea bine ne dăm seama că se întâmplă în multe din cazurile de războire a noastră cu variile înfățișări ale păcatului, prezent și'n parohiile noastre și'n sânul poporului încredințat nouă spre duhovnicească păștorire [vezi cazul preotului de mai sus.] Dacă așa se prezintă lucrurile, se'nțelege că'n viața noastră de preoți-parohi se iscă necazuri, amărăciuni, obstacole; obârșia acestora, vasăzică, este a se căuta în existența, ca factor real, viu și ncontestabil, a păcatului în lume.

Dar, cu toate necazurile, neajunsurile, neplăcerile, obstacolele scornite de recalcitranta păcatului în cuprinsurile vieții noastre preoțești, lupta împotriva păcatului, nicidecum nu trebuie conținută, ci, din contră, cât mai aprigă, cât mai înverșunată până la capăt, ca de-se să fie lup'a acestuia, — o luptă în care să dovedim cu neîmputinare îndrăzneala cea sfântă, care, până la urmă, ieși-va învingătoare, precum încurajare și încredințare ne dă Domnul nostru; „În lume necazuri veți avea. Ci îndrăzniți! — Eu am biruit lumea”.

O binecuvântată, minunată armă de luptă contra păcatului din lume este cuvântul, — cuvântul predicii noastre. Cât ce observăm ticăloasa lucrare pornită de vreun păcat, știind subminarea și prăvălirea în moarte a sufletului păstorilor noștri, să desprindem din arsenalul darurilor dumnezeiești cu care ne-a înzestrat Domnul, când fost-am preoști, — să desprindem arma cuvântului și, bine, cu înțelepciune mânduindu-o, s'o descărcăm în plin păcatul respectiv. În predicarea noastră, de fel să nu menajăm păcatul: să ne arătăm neîmpăcați vrăjmași ai lui. Au nu știm că și Domnul nostru, în vremea zăbavei Sale pe pământ, n'a menajat păcatul? N'a alungat El din templu, cu biciul, pe cei ce făptuiau murdare afaceri bănoase în sfântul locaș? N'a înfierat el El cu strășnicie vădita nerușinată fățărnicie a fariseilor? [cf. Mat. cap. 23]. Au nu știm că nici preafericitul Apostol Pavel n'a avut conciliantă sau multă atitudine față de păcat? Bunăoară, n'a muștrat el aspru, cu graiu de părinte tare îndurerat, păcatul celor „fără de minte” Galateni, cari după ce au cunoscut pe Dumnezeu, umblau să revină la cele stihii slăbănoage și s'armane cărora iarăș voiau să li slujască [cf. Gal. 4, 9]? Au nu știm că dintre sfinții părinți ai noștri, de suflete păstori, cu deosebire sfântul Ioan Hrisostomul n'a fost — nici el — indulgent în atitudinea pe care a luat-o față de nefasta acțiune a păcatului? N'a tunat și fulgerat el cu intrăripați verb împotriva tuturor păcatelor și stricatelor moravuri din vremea sa, nescutind de justificatul său vehement atac nici persoana unei majestații imperiale?

Precum Domnul, precum dumnezeiescul Apostol al neamurilor, precum sfântul Ioan cel cu gura de aur, precum toți marii și adevărații păstori de suflete, să ne vedim dară a fi și noi: luptători fără cruțare contra păcatului. Prin mijlocirea cuvântului, în predicile pe care le rostim, — cându-i cazul — viguros să asaltăm păcatul, să-l înlătim de stâlp în toată hăda, desgustătoare sa golicune și să-l biciuim, să-l înfierăm fără milă. Să-l condamnăm cu asprime, dar cu dragoste de părinte voitor de bine pe seama sufletelor ce îndatorati suntem a le pregăti pentru accesul în „Cetatea” de sus, cea a fericirii veșnice, în care după cum scris este, nimic pângărit nu poate să intre [cf. Apoc. 21, 27]. Să pălm fără intimidare cu cuvântul dreptei noastre propovedanii toate păcătoasele moravuri sau năravuri, care nu-s altceva decât putrede temelii pe care se rezimă în mare măsură, viața sufletească a multora din păstoriții noștri.

Cu toate necazurile care, precum văzurăm mai înainte, decurg pentru noi din lupta de care-i vorba, să nu ne lăsăm îmbrânciți întru descăjurare și întru lăncezire; departe de noi scăderea elanului luptător! Ci, între altele, permanent să avem înscrisă pe frontispiciul de aur al preoției noastre — deviza: Tot mai mare îndrăzneală, tot mai sporit avânt în ducerea luptei de înfrângere a păcatului din sânul lumii, din sânul oamenilor.

Așadar, frați întru preoție, nici un pas îndărăt în sfânta noastră luptă. Mereu înainte, — înainte cu Domnul, Cel ce ne îmbracă cu puteri și întru carele toate ni-s cu puțință [cf. Filip. 4 13]

Preot Ion I. Suciu

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Noembrie 1945

1. În fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2}, Utenie și în continuare Sfânta Liturghie. În fiecare seară la ora 6 Vecernie, Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”.

2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8^{1/2} Utenie, în continuare la ora 9^{1/2} Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. Duminecă în 4 Noembrie 1945 servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gh. Secaș și prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Simion Macarie și Dr. Emilian Vasilescu. Predică: prot. M. Neagu. — La Oastea Domnului predică, după masă la ora 4 preotul Dr. Ioan Chioartu, dela parohia Sibiu-Inferior.

4. Joi în 8 Noembrie 1945, la Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, servesc: Prot. M. Neagu, prof. Dr. N. Terchilă și duhovnicul Nicodim Belea; diaconii: Anatolie Scurtu și Mihail Mărgineanu. — Predică: duhovnicul Nicodim Belea. — La Oastea Domnului predică, după masă la ora 4, preotul Ioan Muntean.

5. Duminecă în 11 Noembrie 1945, servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet, cons. stavr. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gălea, Ieronim Grovu, Aurel Nanu, Gheorghe Secaș, prof. M. Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu, Sim. Macarie. Predică: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, preotul Ioan Albu, dela parohia Sibiu-Iosefin.

6. Duminecă în 18 Noembrie 1945, servesc: Prot. M. Neagu, cons. Gheorghe Secaș și Pr. Vladimir Turușancu; diaconii: Anatolie Scurtu și Dr. Emilian Vasilescu. — Predică: cons. Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora, Pr. Nic. Constantin, dela parohia Sibiu-Lazaret.

7. Miercuri în 21 Noembrie 1945, la Intrarea în biserică, servesc: cons. A. Nanu, prof. M. Neagu și insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Simion Macarie și Mihail Mărgineanu. — Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, protopop Mihail Neagu.

8. Duminecă în 25 Noembrie 1945, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. N. Neaga și Nicodim Belea; diaconii: A. Scurtu și Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, Pr. Dr. Corneliu Sârbu, dela parohia Sibiu-Treistejari.

Nr. 362/1945

(32) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II a Toderița, protopopatul Olul, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependințe și grădină 1 jug. 445 stj.
3. Sesiune parohială: 13 jug. 364 stj. arător, 3 jug. 784 stj. fânaț și folosința cimlitrului.
4. Taxele stolare obișnuite în protopopiat.

3. Cererile de concurs însoțite de actele prescise în regulamentul parohial și încuviințarea de candidare a I. P. Sf. Mitropolit se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Olul în Șercaia.

Candidații se vor prezenta în biserică parohială din Toderița în Dumineca sau Sărbătoarea ce li se va fixa de Oficiul protopopesc, pentru a predica, cânta, sluji și face cunoștință cu dreptcredinciosul popor.

Șercaia, la 20 Septembrie 1945. Oficiul protopopesc ortodox român Olul în înțelegere cu cons. parohial din Toderița.

Chirion Marcu
protopop

INFORMAȚIONI

INTERNE:

Știre personală. I. P. Sf. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a plecat Luni, 15 Octombrie a. c. la București, pentru a rezolvi mai multe chestiuni bisericești și a participa la Congresul preoților. Mercuri, 17 Octombrie a. c. I. P. S. Sa s'a întors la reședință.

Reaparitia organului „Renașterea”: Inregistrăm cu o deosebită satisfacție reaparitia la Cluj, a organului național-bisericesc săptămânal al Episcopiei ortodoxe române a Clujului, „Renașterea”, care a apărut în pribegie la Albalulla și care a fost sistat în ultimul timp din cauza împrejurărilor. Primul număr are în frunte un înțelept cuvânt de început, intitulat „DOAMNE AJUTĂ” și ieșit din peana mătaștră a P. S. Episcop NICOLAE COLAN.

Convocare: P. S. Episcop Nicolae al Clujului a convocat Adunarea eparhială pe Duminecă 28 Octombrie 1945, ora 10 dimineața.

Volum omagial: Cu prilejul împlinirii vârtei de 80 de ani, I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim va fi sărbătorit printr'un volum omagial, care va fi redactat prin grija comitetului de redacție al Revistei „Biserica Ortodoxă Română” în frunte cu dl prof. univ. I. D. Ștefănescu.

Colecta sf. Mir: Potrivit dispozițiilor sf. Patriarhii, în ziua de 26 Oct. a. c. se va face în toate parohiile din țară, o colectă cu titlul „Colecta sf. Mir”. Sumele adunate vor servi la acoperirea cheltuielilor procurării materialelor necesare pregătirii sf. Mir.

Majorarea salariilor: Incepând cu 1 Octombrie a. c., salariile prevăzute în Codul funcționarilor publici se vor sporii cu o nouă indemnitate de scumpete lunară, care se va adăuga la indemnitatea de scumpete actuală.

Aniversarea eliberării Clujului: În ziua de 11 Oct. a. c. s'a aniversat la Cluj, împlinirea unui an dela eliberarea capitalei Ardealului.

Numiri: La Departamentul Cultelor au fost numiți: Păr. Gh. Iliescu, protolereu al circ. IV. Prahova-Vălenii de Munte, ca secretar general, iar Păr. prot. Dr. Sofron Vlad, fostul rector al Academiei teologice din Timișoara, ca șef al Corpului de Inspectie și Control al Invățământului religios.

Noul rector al Academiei teologice din Oradea la Timișoara, este Păr. prot. Dr. I. Petreuța, ales pentru trienul 1945-1948.

„Duh și Adevăr”, organul omilistic al preoșimii din Eparhia ortodoxă rom. a Timișorii, apare regulat sub destoinica conducere a P. C. Sale Păr. consilier Dr. Victor Vlăduceanu. Nr. 10-12 1945 aduce un material bogat, în frunte cu un judicios articol de fond: „Orator fit”, al Păr. Prof. Dr. P. Deheleanu.

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin

pe anul 1946

cu Șematism Lei 1800.—; fără Șematism Lei 900.—

Calendarul „Oastea Domnului”

pe anul 1946 Lei 900.—

Calendarul au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 250 pt. porto postal

— Contra ramburs nu se trimite —

Lucia, Minerva, Hortensia și Remus Cosma anunță că împlinindu-se un an de când a plecat dintre cei vii adormita lor Mamă

MARIA P. COSMA

sfânta slujbă pentru odihna sufletului său mare va avea loc Duminecă, 28 Octombrie 1945, ora 11, în Catedrala din Sibiu

Aviz: La Liceul ortodox român „A. Iancu” din Brad este liber un post de om de serviciu. Doritorii de a-l ocupa se vor adresa, cu cerere, până la 15 Noembrie 1945, direcțiunii aceluși liceu.

Carte nouă: În editura H. Welther, Sibiu, a apărut zilele acestea interesanta lucrare: Dr. Nicolae Ignas: Cosma și Damian, doctorii fără arginți. Vom reveni cu o recenzie.

Reînființare: Ministerul Educației Naționale a reînființat Liceul românesc „Sf. Nicolae” din Gheorgheni, care va funcționa ca liceu mixt.

Ministerul Educației Naționale a hotărât ca taxele elevilor dela școlile secundare să se fixeze proporțional cu averea părinților.

Direcțiunea P. T. T. anunță că s'au reluat relațiile telefonice cu Franța, Belgia, Olanda și Polonia.

Încă 6400 prizonieri din U. R. S. S. au sosit de curând în țară.

Toți cetățenii români refugiați sau deportați în teritoriile de sub ocupația hitleristă, precum și prizonierii luați de armatele germane, vor fi aduși în țară.

EXTERNE:

Guvernul japonez a demisionat. S'a format un nou cabinet. Împăratul a hotărât revizuirea constituției japoneze în spirit democratic.

Aliații distrug toate întăriturile de coastă ale Germaniei.

Clocnirile din India au încetat.

Laval a fost condamnat la moarte. El a fost executat prin împușcare.

Guvernul grec al amiralului Voulgaris a demisionat. Dl Sofulis, șeful liberal, e încredințat cu formarea noului guvern.

Delegații americane vor fi trimise în România și în Bulgaria, pentru a vedea situația politică și stările de lucruri din aceste țări.

Alegerile pentru Sovietul Suprem din U. R. S. S. vor avea loc în 10 Februarie 1946.

Alegerile din Bulgaria vor avea loc la 18 Noembrie a. c.

„Intelligence Service” a ajuns la concluzia că Hitler s'a sinucis împreună cu Eva Braun.

Mareșalul Jukov și-a amânat vizita în Statele Unite.

Recentele alegeri comunale din Budapesta au asigurat majoritatea de voturi partidului micilor agricultori.

Dardanelele vor fi internaționalizate. În acest scop toți semnatarii convenției dela Montreux — cu excepția fostelor state inamice — vor fi consultați.

ȘTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

6. Vineri la 26 Octombrie 1945, la sf. Mucenic Dumitru, servesc: Rectorul Dr. Dumitru Șanloae, prof. Dr. Nicolae Neaga, Dr. Nicolae Terchilă, duh. Nicodim Belea, prof. Gheorghe Șoima, Dr. Teodor Bodogae și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu, Dr. Emilian Vasilescu și Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4 prot. Mihail Neagu.

7. Duminecă în 28 Octombrie 1945 servesc: Prot. Mih. Neagu, dir. Valeriu Popa și insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. — Predică: dir. Valeriu Popa. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, preotul Nic. Constantin, dela parohia Sibiu-Lazaret.

Comunicat

Se aduce la cunoștința tuturor proprietarilor ale căror imobile au fost rechiziționate pentru unitățile Armatelor Aliate Sovietice, să-și procure adevăruri sau dovezi în limba rusă și cu ștampilă, pe timpul cât a fost ocupat imobilul.

Totodată, în momentul eliberării dreptului de trupele Aliate Sovietice, să se prezinte la Cercul Teritorial Sibiu, Biroul 4 Rechiziții, pentru a li se face mențiunea pe procesul verbal, de facțarea rechiziției.

Nr. 699/1945 Prot.

(35) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III a Ruși, protopopatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima lui apariție în „Tel. Român”.

- Beneficii:
1. Salar dela stat.
  2. Casă parohială.
  3. Sesiune parohială de 21 jugăre. pământ arător și luncă.
  4. Patru stânjini de lemne din pădurea comună.
  5. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor înainta oficiului protopopesc Sibiu.

Concurenții se vor prezenta în parohie să servească și să predice, să facă cunoștință cu credincioșii, în ordinea în care și au înaintat cererile. Prezentarea se va face în Dumineci și sărbători, cu încuviințarea protopopului.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Sibiu, 18 Octombrie 1945.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 999/1945

(34) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III a Hăghig, din prof. Prejmer, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială 17 jug. arabii și fănață.
3. Casă parohială cu dependințe, toate în stare bună.
4. Patru stânjini lemne din pădurea bisericească.
5. O ferdelă (20 litri) cereale (grâu) dela fiecare cap de familie, iar dela văduve jumătate.
6. Taxele stolare uzitate în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs și documentele prescise și prealabila încuviințare de candidare dată de înalt Prea Sfinția Sa, la Oficiul protopopesc ortodox din Prejmer, și se vor putea prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare, pentru a celebra, a predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Prejmer, 1 Octombrie 1945.

Oficiul protopopesc ortodox rom. Prejmer, în înțelegere cu Cons. parohial din Hăghig.

Ioan Ludu,
protopop